

Bulletin 205

JAARGANG 26 / april 2004

2003 / 2004

Bestuur

President	Henk Drost
Oud President	Marnix Jansen Venneboer
1 ^e Vice President	Koos Kuiper
2 ^e Vice President	Bert Lamers
Secretaris	Henk Breuker
Penningmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23,
7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056
mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697
E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas
Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

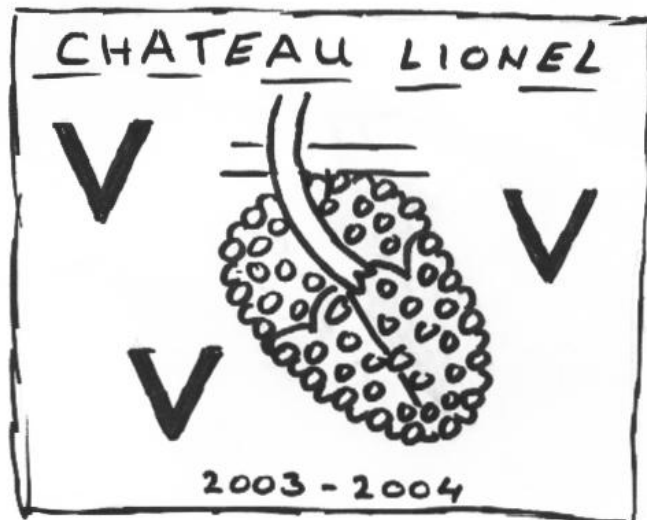
Plaats:

**Gasterije De Heereboer,
Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam
telefoon 0314 – 651940
telefax 0314 – 652488
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden.
Bij verhindering voor de taphap **Altijd** vóór 17.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.
Voor de 5^e woensdag **Altijd** opgave bij Gasterije De Heereboer tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat april 2004

Wat een geweldige avond. De stoutste verwachtingen overtroffen. Alleen maar positieve reacties, tot en met de (altijd kritische) Gelderlander. 4-4-04 zal onze Lionsgeschiedenis ingaan als een gedenkwaardige actie. De opbrengst was fantastisch (€ 16.444,- en nog verdubbeld door de Nationale Commissie voor internationale samenwerking en Duurzame Ontwikkeling),

de sfeer tijdens het concert was hartverwarmend en bruisend, de toehoorders hebben waar voor hun geld gekregen door een virtuoze Jan Rietman, die, samen met de Jody's Singers en het Ulfts Mannenkoor, de kerk aan het swingen kreeg. Het doet erg goed en geeft een warm gevoel om mee te maken hoeveel mensen enthousiast en met veel inzet zich inzetten voor het goede doel. Nogmaals vanaf deze plaats ook een speciaal woord van dank aan de mensen van de H. Geest Kerk die ons perfect gesteund hebben. En ook oneindige waardering voor al die leden van onze club die bijgedragen hebben aan dit grote succes. Ik ben er trots op lid te mogen zijn van zo'n Lions club. We mogen allemaal trots zijn op onszelf.

En het gaat maar door. Al enkele dagen na het festijn alweer een leerzame avond door Joep Kuijsters, directeur van ELA Medical B.V., over het wel en wee van een klein kastje dat in sommige gevallen het verschil kan betekenen tussen leven en dood, de pacemaker. Weer een hoge opkomst, aandachtige toehoorders, welbestede avond. Soms verneem je geluiden van Lions Internationaal of ook nationaal over tanende belangstelling. Bij ons niets van dat alles. Onze club leeft en bruist!

En we blijven de handen uit de mouwen steken. Een helpende hand voor de dames van Isala bij het Kelderfestijn op Hemelvaartsdag, mede-organisatie van het Kleurenpalet en invulling van een dag van het Lions jeugdkamp. De "We Serve" gedachte in praktijk gebracht, zowel

materieel als immaterieel. Verderop in ons blad ook nog een klein verslag van de besteding van onze donatie aan de werkgroep reanimatie. De 1100 euro die we bijeengebracht hebben is zinnig besteed.

Ook de jumelage leeft. Toon van Oudheusden liet ons weten hoe aangenaam en zinnig het is een clubavond van onze jumelagevrienden uit Dorsten te bezoeken. De route erheen was snel en efficiënt dankzij de navigatiekunsten van Toon(s auto), de Turkse koffie een klein culinair hoogtepunt en het verhaal van de generaal van Heyst boeiend. Op zaterdag 5 juni is ons jaarlijkse uitje gepland, samen met onze vrienden uit Dorsten.

Het is goed om te zien dat Henk Heezen, Dick de Bruin en Hans de Vries weer zodanig op de been zijn dat ze er weer bij kunnen zijn. Ook goed is het te vernemen dat Ria Kamps herstellende is van een succesvolle heupoperatie en in ieder geval verlost is van een hoop pijn.

Maar we moeten kritisch blijven. We mogen best genieten van en trots zijn op onze inspanningen, maar we moeten ervoor waken zelfgenoegzaam achterover te leunen. Daarom op 5 mei evaluatie en nadenken over onze toekomst. Aan de orde zullen komen fundraising (plannen, immateriële acties), aannamebeleid in de club (zoals nu, tamelijk besloten of een meer open model), etiketten binnen de club (wat mij betreft met de nadruk op respect voor elkaar en saamhorigheid) en bespreking van een initiatief tot oprichting van een nieuwe grensoverschrijdende Lionsclub. Stof genoeg voor een interessante avond.

In de wetenschap dat voetbalclub De Graafschap tot groot genoegen van mijn dochter en zoon de nacompetitie nauwelijks nog kan ontgaan (hoewel zij zich ook afvragen wat De Graafschap met dit soort voetbal in de eredivisie te zoeken heeft), sluit ik af,

met Lionsgroet,

Henk Drost

Verslag vergadering

- Elisa Wensink heeft een verzoek tot subsidie ingediend, het bestuur stelt voor om € 500,- te doneren. Het voorstel wordt aangenomen
- Toon van Oudheusden doet verslag van een geslaagd bezoek aan Dorsten i.v.m. de lezing van Generalleutnant Norbert van Heyst over de inzet van het Duits-Nederlandse legerkorps in Afghanistan.
- Jan Kruit doet verslag van de zonevergadering van 29 maart jl. Besproken thema is o.a. immateriële dienstverlening. In de meivergadering wordt verder gesproken over de verschuivende leeftijdsopbouw en eventuele consequenties voor het aannamebeleid.
- De president herinnert de Lions aan de organisatie van het jeugdkamp d.d. 26 juli. De jeugdcommissie (Koos Kuiper, Chris Geurink en Hans Kietselaer) coördineert de zaken.
- Zaterdag 26 juni vindt wederom het Kleurenpallet plaats. Henk Breuker coördineert dit en zoekt nog een aantal vrijwilligers.
- Het Kelderfestijn vindt plaats op hemelvaartsdag, donderdag 20 mei. De sjoelbak voldoet helaas niet meer aan de eisen voor transport over de weg. Chris Geurink coördineert de activiteiten.
- Het voorstel is om zaterdag 5 juni ons jaarlijkse uitstapje te organiseren. De leden uit Dorsten zullen ook dit jaar weer worden uitgenodigd.
- De president staat stil bij de geweldige avond die we hebben mogen beleven op Palmzondag 4-4-04. Uit de vele positieve reacties mag worden afgeleid dat dit festijn in alle opzichten een groot succes mag worden genoemd. Ook Dick en Nel de Bruin en Henk Heezen waren aanwezig en hebben genoten van de prachtige en voor velen nostalgische muziek. Per Lion zijn er gemiddeld 15 kaarten verkocht, de sponsoring was zeer succesvol en het financiële resultaat was met 16.444 euro dan ook boven verwachting. De president dankt iedereen voor zijn inzet en zonder iemand tekort te willen doen dankt hij Chris Geurink, Gerard Hehenkamp, Martin Liefink en Bert Lamers in het bijzonder voor de sturing en de inspanningen die zij hebben geleverd.
- Tijdens de taphap van 21 april wordt er stilgestaan bij de jubilea van een aantal Lions waaronder Dick de Bruin en Henk Heezen. De president hoopt op een hoge opkomst en vraagt allen om dan aanwezig te zijn.
- De volgende vergadering op 5 mei zal geweid zijn aan een gedachten wisselingen m.b.t. de onderwerpen; fundraising, aannamebeleid,

etiketten en de plannen om een nieuwe club in het grensgebied op te richten.

- Tijdens de rondvraag meldt Martin Liefrink dat het de bedoeling is om 4-4-04 zo spoedig mogelijk financieel af te sluiten. Het verzoek is daarom aan eenieder om de opbrengst van de kaarten zo snel mogelijk over te maken op de rekening van onze club. Theo Kamps complimenteert de president met zijn optreden in de Heilige Geest kerk en de manier waarop hij de vele mensen in het zonnetje heeft gezet. Bescheiden als hij is, staat de president hier liever niet te lang bij stil en vraagt Theo om zijn echtgenote Rita sterkte te wensen met haar opname in het ziekenhuis, de volgende dag, vanwege een heupoperatie.

Tom Jacobs, plv. secretaris.

De pacemaker

Nog enigszins licht in het hoofd van het enerverende muziekspektakel van Jan Rietman op zondag 4-4-04 moesten de gedachten er weer bij gehouden worden. Joep Kuijsters, directeur van ELA Medical B.V., overigens ook een van de sponsors van ons feest, besprak op de vergadering van 7 april met behulp van een flitsende Powerpoint presentatie het wel en wee van een inmiddels erg klein kastje, dat levensreddend kan zijn: de pacemaker.

ELA, een van huis uit Franse onderneming, heeft veel aan de ontwikkeling van de pacemaker bijgedragen. Research is een belangrijk onderdeel van de firma. Elk jaar zijn er innovaties. Zo heeft ELA bijgedragen aan verbetering van de batterij in de pacemaker, waardoor een pacemaker bij gemiddeld gebruik inmiddels een te verwachten levensduur heeft van 10 jaar (de allereerste pacemaker eind vijftiger jaren was al na 2 weken uitgeput!), waren ze een van de eersten met digitale pacemakers en hebben ze belangrijk bijgedragen aan het rate-response principe, hetgeen betekent dat een pacemaker kan inschatten welke hartfrequentie het lichaam nodig heeft (b.v. door meting van ademhaling of bewegingsactiviteit) en daar dan zijn stimuleringsfrequentie aan kan aanpassen.

Naast de van oudsher bekende pacemakers, die stimuleren als de eigen hartfrequentie beneden een van te voren in te stellen grens komt, zijn er inmiddels ook pacemakers die te snelle ritmes kunnen detecteren (ventrikeltachycardie of ventrikelfibrilleren) en die dan met een gerichte

stroomstoot kunnen beëindigen, ICD's ofwel inwendige cardiale defibrillatoren. De nieuwste ontwikkeling is de pacemaker die de (verzwakte linker) hartkamer op een bepaalde manier stimuleert, zodat de samenknijpkracht van het hart verbetert, waardoor ook hartfalen tot de indicaties voor pacemakerimplantaties gaat behoren.

Door middel van fraaie anatomische plaatjes maakt Joep duidelijk hoe een pacemakerdraad via de aders in het hart wordt gepositioneerd, daar gefixeerd blijft via een soort weerhaakjes of geschroefd, waarna die draden worden aangesloten op de eigenlijk pacemaker die via een klein opening onder het sleutelbeen onderhuids wordt geplaatst.

In Nederland worden jaarlijks inmiddels ongeveer 8000 "gewone" pacemakers geïmplanteerd in ongeveer 100 centra. Daarnaast inmiddels al zo'n 1000 ICD's. Deze laatste mogen in Nederland slechts worden geïmplanteerd in centra waar hartchirurgie aanwezig is (13 centra). In vergelijking met Duitsland en België is de Nederlandse cardioloog redelijk terughoudend. Marktleider in Nederland is Medtronic/Vitatron met een aandeel van 40%. Andere belangrijke spelers op deze markt zijn Guidant, St. Jude en ELA met ieder ongeveer 15%. Bijzonder is dat ELA een zeer efficiënt werkende firma is met zeer weinig overheadkosten. Vier productspecialisten, onder wie de 2 directeuren, verzorgen het hele gebeuren, daarbij bijgestaan door 2 secretaresses.

Onder de indruk van zoveel technisch vernuft en voorzien van een demo-pacemaker van ELA bedanken de 29 aanwezige Lions Joep Kuijsters met een warm applaus.

Henk Drost

Wat gebeurt er met onze post?

Tegen het hart van Zwolle ligt de buik van Parijs. Hier begonnen we, de Papillons en één Lion, met een heerlijke maaltijd. Eerder die middag hadden we hadden ons bij de veemarkthal verzameld om gezamenlijk naar Zwolle te rijden waar we allereerst de Buik opzochten. Het eten was heerlijk, de bediening

vriendelijk en behulpzaam en de meloensorbet een regelrechte aanrader.

Daarna vertrokken we naar het postsorteercentrum, ons uiteindelijke doel. We werden verwelkomd met koffie, thee en cake (daar waren we net aan toe). Na een presentatie op een scherm (PowerPoint?) kregen we een rondleiding. Via een luchtbrug liepen we door/over een grote hal waar “het” gebeurde. En wat is “het”?

In de allereerste machine wordt de post geschild van kleine (Aot A4 formaat), grote en afwijkende (onregelmatige) post. Bovendien wordt de post opgezet zodat de postzegel steeds op dezelfde plaats zit.

Dit gebeurt m.b.v. een streepje fosfor dat op elke postzegel zit. Vervolgens gaat de post, Aot tot ongeveer A4-formaat, naar een sorteermachine, waar een camera van elk adres een opname maakt. Deze opname wordt vergeleken met een adres herkenningssysteem in de centrale codeercomputer. Herkent de computer het adres dan wordt de bijbehorende barcode erop geprint en wordt die post automatisch in de juiste bak (postcodegebied) gedeponerd. Herkent de codeermachine het adres niet, dan gaat dit naar een beeldscherm op de afdeling videocodering, waar video-codeerders de juiste postcode erbij zoeken. Grotere en onregelmatige post wordt op soortgelijke wijze verwerkt in daarvoor geschikte machines. Bij onregelmatige post wordt de postcode veelal door een operator ingetikt. Vervolgens gaat de post in bakken op postcodegebied naar het sorteercentrum waar de bakken nogmaals door een sorteermachine gaan. Heeft deze machine zijn werk goed gedaan dan staat de post op de route die de postbode loopt.

Alle post wordt vervolgens vervoerd naar de bestelkantoren. Posttreinen bestaan niet meer, alles gaat per vrachtauto. Dagelijks bezorgt de TPG Post 22 miljoen postzendingen in heel Nederland. 95% daarvan is zakelijke post.

U begrijpt dat niet alleen de post die avond veel te verwerken kreeg. Gelukkig konden we nog even bijkomen. Er was voor ons nog wat te drinken en ook enkele hapjes.

Tot slot kregen we een Amalia-herdenkingszegel als herinnering en reden weer terug naar Doetinchem

Nelly Geurink

Vervolg reanimatiecursus.

In november hebben we ons in het zweet des aanschijn gewerkt om te leren hoe iemand weer tot leven te wekken die getroffen is door een acute hart- en/of ademstilstand. Niet alleen was het nuttig (fraai diploma en toch iets geleerd dat anderen tot nut zou kunnen zijn), maar we hebben bij die gelegenheid ook geld bijeengebracht. Dat geld is nu besteed aan de aanschaf van nieuw lesmateriaal, te weten nieuwe reanimatiepoppen. Geavanceerd spul met ook de mogelijkheid reanimaties bij kinderen te oefenen, een specifieke wens van de instructeurs van de Nederlandse Hartstichting.

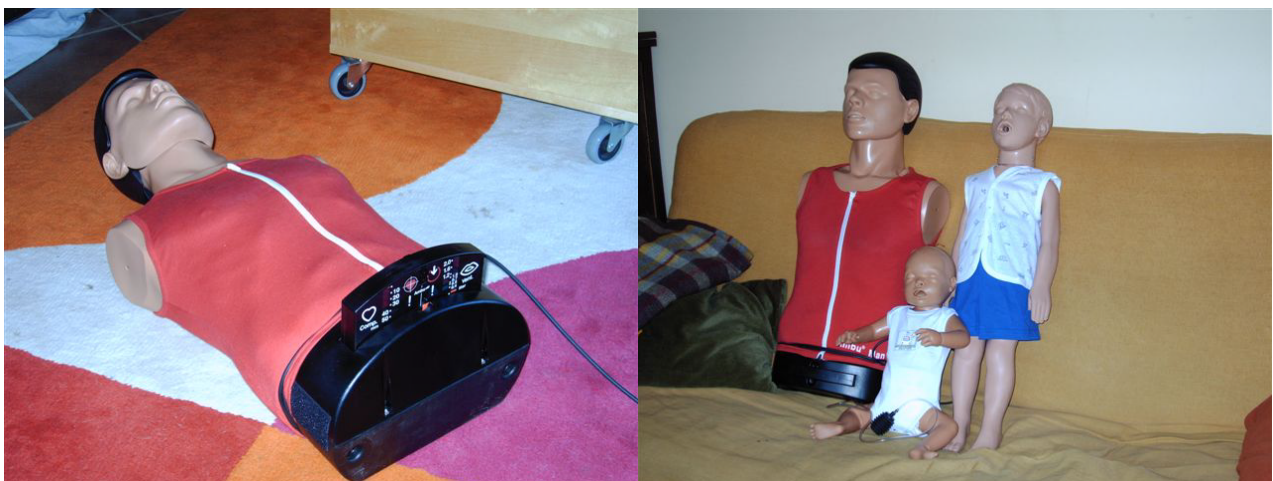
Het fraaie beeld van drie oefenpoppen die vol spanning wachten op wat ze allemaal over zich heen zullen krijgen (met daarbij een bedankje van de instructeur werkgroep reanimatie Doetinchem e.o.) wil ik U niet onthouden.

Hoi, bij deze de foto's van de nieuwe aanschaf, mede mogelijk gemaakt door de gift die wij van jullie mochten ontvangen. Waarvoor alsnog onze hele HARTelijke dank.

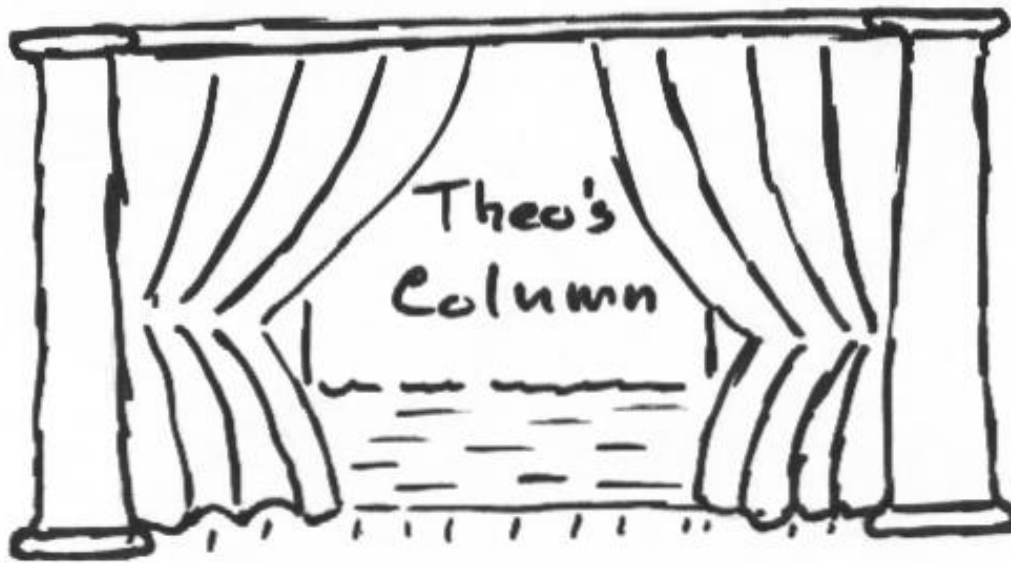
Dat de foto's er nu pas zijn heeft onder andere te maken met de inzet van de poppen, gedurende de lessen die wij ermee geven.

Nogmaals heel hartelijk bedankt.

Jan van Haag, instructeur werkgroep reanimatie Doetinchem e.o.

Henk Drost

Bij de dokter

Natuurlijk wist ik ook wel dat ik er niks te zoeken had. Maar Lies had al drie dagen achter elkaar door de telefoon aangedrongen op het doktersbezoek waar ik nu voorstond. Ik was al twee weken snotverkouden, had koorts, last van mijn keel en longen en zo'n beetje al mijn holtes zaten dicht. En ik wist ook wel dat ik allang op bed had moeten liggen.

Maar ja, wat niet kan dat kan niet. Drukte, repetities, optredens, generale repetities, 6 weken achter elkaar 7 dagen in de week werken. Het waren de oorzaken van de ziekte en ze zaten het genezingsproces al in de weg nog voor het ook maar had kunnen beginnen.

Maar ja, wat moet dat moet. Want je kunt natuurlijk niet wegblijven bij een repetitie als je zelf de spelers die niet komen opdagen met een aan boosheid grenzende indringendheid overtuigt van de onrechtmatigheid van hun afwezigheid.

- "De enige geldige reden voor afwezigheid is je eigen begrafenis." was de gouden stelregel. Ja en dan kun je zelf natuurlijk niet onbekist afwezig zijn.

En nou zat ik dus bij de dokter. Ik had wel eens gehoord van die superpillen die een mens zo door een ziekte heen kunnen trekken. Maar die krijg je natuurlijk alleen als het echt nodig is. Want, zoveel begreep ik wel, het zouden wel paardenmiddelen zijn die niet zomaar aan iedereen

gegeven konden worden. En natuurlijk bestonden die middelen. Want hoe zou anders een premier in oorlogstijd zichzelf overeind kunnen houden als hij geveld dreigt te worden door de griep??

-“Meneer Soontiëns?” klonk het. Ik mocht naar de spreekkamer. De dokter schudde me joviaal de hand. Hij voelde zich beduidend beter dan ik. Ik mocht zeggen wat er aan scheelde.

-“Nou dokter... weet u, ik ben al weken ziek maar ik heb er eigenlijk geen tijd voor. En nou vroeg ik me af of u iets heeft waardoor ik toch nog even door kan gaan.”

Mijn arts keek me aan. Er volgde niet direct een afwijzing dus dat was winst. Hij trok zijn la open en wilde daar iets uitpakken. Maar het lag er blijkbaar niet in. Hij trok een andere la open en keek nog eens goed. Ook daar lag het niet. Hij stond op en keek zoekend de spreekkamer rond.

-“Ik weet zeker dat ik het bij me had vanmorgen.” zei hij op nadenkende toon. “Ja! Daar moet het in zitten.” Hij en dook onder de tafel en pakte vandaar zijn bruinlederen dokterstas. Met een klap zette hij die op tafel en begon er koortsachtig in te zoeken. Maar hij vond niets. Radeloos keek hij me aan.

-“Waar zoekt u eigenlijk naar?” vroeg ik.

Even bleef hij nadenken. Toen zei hij, met een paniek alsof hij mijn doodvonnis tekende:

- “Mijn toverstafje, ik heb het niet hier!”

Het Geheim

In de comfortabele positie van lid van de redactie grijp ik de kans om jullie uit de doeken te doen hoe het mij en mijn collega's de afgelopen anderhalf jaar is vergaan. De Lions hebben mij in de periode van de ondergang van AchterDoek hun vertrouwen gegeven. Iets dat voor mij in die tijd een positieve impuls gaf, en ik heb dat vertrouwen dan ook niet beschaamd.

Meteen in oktober 2002 hebben twee oud AchterDoek docenten en ik het initiatief genomen om te redden wat er te redden viel. We besloten dat in stilte en in samenspraak met ouders van kinderen die we begeleidden te doen. Stad voor stad hebben we in een half jaar weer op 4 locaties lesgroepen gestart met plaats voor kinderen vanaf 5 jaar. We hadden onze lessen uit de AchterDoektijd wel geleerd en een aantal conclusies getrokken over de manier waarop we de nieuwe organisatie

gestalte wilden geven. Met behulp van notaris Jansen uit 's-Heerenberg hebben we statuten ontwikkeld en opgesteld voor plaatselijke theaterstichtingen. Deze stichtingen worden door ouders van de kinderen bestuurd. Omdat de statuten voor elke gemeente zouden kunnen gelden zijn we nu in staat de organisatie te laten groeien zoveel (of zo weinig) als we willen. Elk van die theaterstichtingen draagt de naam: "Het Geheim van...." Op de puntjes staat dan de naam van de betreffende gemeente. Naast deze "Geheime Stichtingen" hebben we nog een stichting Het Grote Geheim, een Stichting AchterDoek en een Stichting Maskerette. De laatste twee stichtingen hebben we meteen na de ondergang van AchterDoek opgericht om de namen, die door ons vakmanschap een goede klank hadden gekregen, in ons eigen beheer te houden. Dat dat met Maskerette niet is gelukt is te wijten aan het onfatsoen van de Gruitpoort die de naam Maskerette gebruikt voor haar eigen kindertoneelgroepen. We hebben de naam Maskerette zelfs vastgelegd bij het Benelux merkenbureau en een afschrift daarvan aan de Gruitpoort gestuurd. Het mocht niet baten. We hebben indertijd door geldgebrek moeten besluiten om geen rechtszaak tegen de Gruitpoort aan te spannen, mede omdat we toen inschatten dat de publiciteit die daarvan het gevolg zou zijn ons werk niet ten goede zou komen. We richtten onze energie liever op ons werk. En ik moet zeggen, het is ook beter voor je nachtrust.

Onderwijl bestaan we uit 14 jeugdtheatergroepen met in totaal 185 leerlingen. Dat is nog onder het niveau dat ons voor ogen staat. We streven naar gemiddeld 16 leerlingen per groep. We werken dus toe naar maximaal 224 kinderen. Daarna is het vol. Met deze groepen werken we aan voorstellingen die we zelf schrijven en die niet per se in een schouwburg gespeeld hoeven te worden. Integendeel. We staan voor dat theater op alle plaatsen in de samenleving door alle mensen gemaakt en bekeken moet kunnen worden. Zo geven onze groepen acte de présence op straat, in fabriekshallen, in buurthuizen, op scholen, in kerken en gewoon in huizen. Maar ook af en toe in schouwburgen en theaters. En ook de jaarlijkse theaterkampen die we als AchterDoek organiseerden draaien weer.

Jullie zien, we zijn gewoon doorgegaan met ons werk. "Je kunt toch ook niks anders." was de nuchtere constatering van een redelijk bekende Groninger in de autobranche. En daar had hij ook gelijk in. We doen ons werk ook weer ouderwets goed.

En de financiën? Dat blijft natuurlijk even ongemakkelijk als vroeger. Maar de Geheime Stichtingen zullen door de afspraken die er tussen de besturen en de docenten liggen nooit in de problemen komen. Reden dat

alle docenten naast het werk voor de Geheimen, ander werk moeten doen om rond te kunnen komen. Zo maakten we in de afgelopen weken met de leerlingen van het Ludgercollege een prachtige voorstelling in het Amphion. En hadden we in februari een mooi project op een grote school in Leiden.

Maar hoe hard we ook moeten werken, elke dag dat ik lesgeef aan groepen geniet ik als vanouds. Want theater maken is een mooi vak en werken met kinderen en jongeren een spannend avontuur.

Theo Soontiëns

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

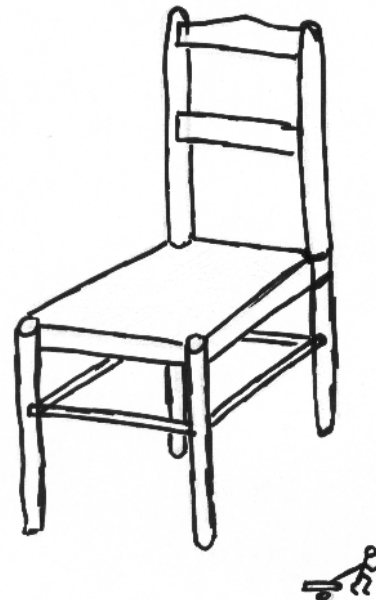
Tom Jacobs, 20 maart
Theo Kamps, 22 maart
Koos Witkop, 8 april

Han Meibergen, 12 april

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode zullen de volgende
Lions hun verjaardag vieren:

Jos Niesink, 26 april
Jaap Gosses, 1 mei
Rien ter Brugge, 9 mei
Hans Kietselaer, 11 mei
Harm Kloosterboer, 17 mei

Van de Redactie

4-4-04 was een groot succes! Meer dan 600 mensen hebben genoten van een sprankelend optreden van Jan Rietman, de Jody's Singers en het Ulfts mannenkoor. In dit Bulletin een terugblik op een zeer geslaagde fundraising actie, in de vorm van persoonlijke verslagen van Jaap Gosses en Theo Soontiëns, beeld impressies en extra aandacht in de vaste rubrieken.

Hulp aan allerarmsten in oost-europa
MOEDER TERESA STICHTING ULFT

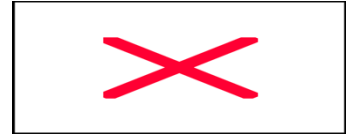
Met dank aan de sponsors

Stichting De Linterhof
De Jonge Peters Remmelink, advocaten
Van Weeghel Doppenberg, notarissen
Bouwbedrijf Ten Brinke B.V.
Ascon Nira B.V.
Tillman Chemische Bouwstoffen B.V.
Fastfloor Projecten B.V.
Miele Professional B.V.
Nysingh Dijkstra de Graaf, advocaten
C.V. Flebocomp
ELA Medical B.V.
St. Jude Medical Nederland
Guidant Nederland B.V.
Novartis Pharma B.V.
ABN Amro N.V.
ING Bank N.V.

JAnnie Kool
MArianka Nieber
TO Laar
ELs Bouw

SZ Slingeland Ziekenhuis

Moeder Teresa Stichting

€ 16.444

€ 16.444 +

€ 32.888

Persoonlijk verslag van 4-4-4

Wat heb ik genoten in de Heilige Geest Kerk.

Vanaf mijn V.I.P. stoel had ik een prachtig gezicht op het gebeuren. Voor de aanvang van de voorstelling kwam de charmante Pastor de Haan zich voorstellen en een praatje maken waarbij hij tenslotte zorgzaam zei: "Als u in de pauze hier weggaat, leg dan uw reserveringskaart + naam weer op uw stoel". Zo geregeld zo gedaan.

Van de gereserveerde plaatsen werden slechts enkelen ingenomen; eerst door mijn straatgenoot Dick de Bruin en zijn Nel en gedurende de voorstelling kwam Theo Soontiëns naast me zitten om mooie foto's te maken.

Ja die Jan Rietman heeft wel wat in zijn mars. Hoe hij het publiek wist te bespelen en mee te krijgen vond ik klasse! De muziek uit de 50/60-er jaren sprak mij bijzonder aan! Het was immers mijn late middelbare schooltijd en het begin van mijn studietijd. De vertolking van de zanger van de Yody Singers met een nummer van Mick Jagger van de Rolling Stones vond ik gaaf, even als het nummer "the Lions sleep tonight". Het latere, heel gevoelige nummer van Eric Clapton "I see you in Heaven" vond ik grandioos. Maar ook de dames van het Trio lieten zich niet onbetuigd: hun act van de Sylvera Sisters: subliem!

Heel emotioneel vond ik hoe Jan Rietman sprak over het overlijden van zijn 92-jarige moeder, die zijn grootste fan was. Ik wil best bekennen, dat ik blij was een schone zakdoek bij me te hebben; want die is aardig nat geworden. Emotioneel heb ik er dus ook van genoten! Nostalgie???

Het optreden van het UMK kwam m.i. niet helemaal uit de verf, maar wat heeft Roos een mooie stem, om met Theo Soontiëns te spreken: een mooie

krop.

Al met al een zeer geslaagde avond: kijk alleen maar naar de opbrengst. En wat ik ook fijn vond, was dat de verpleegkundigen, die de ellende in

Roemenië gezien hebben en weten hoe hard daar hulp nodig is, nog even in het zonnetje gezet werden.

Het was een avond om lang op terug te zien: goed gevulde kerk, goede ambiance, leuke pauze, waar ik een behandelend geneesheer van mijzelf informeel kon spreken onder het genot van een glas wijn. Kortom: een goede invulling van ons 45 jarig bestaan en ik beloof jullie: volgend jaar ga ik met Margriet naar Jan Rietman in Amphion.

Jaap Gosses

We vierden op de vierde van de vierde

Soms dan heb je niks te willen. Dan neemt het lot je op de schop en heb je maar mee te gaan. Want hoe anders waren de eerste plannen voor 04-04-04. En hoe snel namen die plannen andere vormen aan toen Ernst Daniël Smit, het beoogde kopstuk van de avond, de naam van Jan Rietman liet vallen als “een andere mogelijkheid”. Het enthousiasme van Jan om mee te doen was van meet af aan stimulerend voor alle

betrokkenen van het project. Zijn oeroude verbinding met Doetinchem bracht iets in hem teweeg. En ook in Doetinchem bracht de naam Jan Rietman blijkbaar iets teweeg. Men was hem nog niet vergeten, getuige het geweldige aantal kaarten dat verkocht werd.

En Jan Rietman had niets teveel gezegd. Want het werd een avond om niet snel te vergeten. De ras-entertainer, want zo mag hij wel getypeerd worden, slaagde erin om de zaal binnen vier (!) nummers mee te laten zingen. Een absolute prestatie. Want de zaal was gevuld met een publiek van divers pluimage. Maar hoe groot die diversiteit ook mocht zijn, gewillig liet het zich bij de hand nemen op een route die voerde

langs tal van emoties. En het programma dat Jan Rietman ons aanbood was een groot feest van de herkenning. Een *sentimental journey* lang de pieken en dalen van ons emotioneel geheugen. Maar de muziekk keuze was tegelijkertijd zo origineel dat je geen moment het idee had wat je bij het volgende nummer te verwachten had. Jan

Rietman opende ons geheugen met de nummers die hij -samen met de voortreffelijke Jody Singers- speelde en zong. Een even bekend als ongewoon nummer als "a Whither Shade of Pale" dat gezongen werd ter herinnering aan zijn moeder werd uiterst professioneel op de planken gebracht.

Het was een genot om te kijken met welk een flair en energie Jan Rietman en zijn mensen alle nummers "brachten". Hij kon er nauwelijks bij blijven zitten; steeds stond hij even op om staande de toetsen te beroeren of om een rondje over het podium te lopen. De ouwe rocker, hij wil maar niet rustig worden.

's Middags waren we al onder de indruk gekomen van de gesmeerde organisatie. Vrachtwagens vol materieel werden bij de Heilige Geestkerk uitgeladen en tonnen aan materieel werden de kerk ingereden. De mensen van Jan Rietman wisten wat hen te doen stond. Zonder haast, maar voortvarend werd de kerk omgebouwd tot een volwaardige muziekzaal. En om 18.00 stond de hele PA uitgericht en hingen alle spots uitgelicht in de kerk. De generale repetitie kon beginnen.

En daar kwamen dan ook de mensen van het Ulfts Mannenkoor. Wat een gemak! Aan elk was af te zien wat een ervaring in deze groep huist. Voor een optreden als dit draait het koor zijn hand al niet meer om. En of het nou Jan Rietman is of onze Rotterdamse coryfee Lee Towers, het maakt de mensen van het koor niet uit. Ze doen hun ding. En dat deden ze. Na de pauze -wel iets langer na de pauze dan ik verwacht had- maakte het koor zijn opwachting op het podium. Jan Rietman nam de gelegenheid te baat om het koor te introduceren middels een kort interview met dirigent Piet van de Sanden. Het werd een spannend vraag- en antwoordspel waarin beide professionals elkaar slim van repliek dienden.

Toen was het podium helemaal voor het Ulfts Mannenkoor. Het bracht eerst een aantal nummers ten gehore met alleen het koor. Daarna zong het koor samen met een tweetal op het laatst opgetrommelde solisten. Jeroen van Hulten en Roos van de Sanden (dochter van dirigent Piet). Met name het nummer waarin Roos van de Sanden een staaltje van haar

muzikale talent ten gehore bracht, was een van de hoogtepunten van de avond.

En toen was het tijd voor de finale. Een grandioze samenzang waarbij Jan Rietman, de Jody Singers en het Ulfts Mannenkoor voluit gingen en waarbij het kippenvel je over de armen liep.

Een waardig einde van een avond die -zonder al die mensen die zo hard gewerkt hebben te kort te willen doen en zonder te willen zeggen dat het allemaal even gemakkelijk is gelopen- onder een gunstig gesternte werd geboren. Vier, vier, nul vier -Palmpasen 2004- zullen we niet licht vergeten.

Theo Soontiëns

Lions commissies 2003/2004

Leden	Hans de Vries, voorzitter Han Meibergen Jan Jurriëns
Social officer	Dick de Bruin
Activiteiten	Toon Gasseling, voorzitter Herman van den Broek Bert Lamers Martin Liefrink Gerard Roelofsen Theo Soontiëns Bart-Jaap Pull ter Gunne Henk Kouwenberg Kees van Steenberg Peter Bob Peerenboom Ruud Wink
Jumelage	Jan Kruit, voorzitter Henk Drost Jan van Iersel Gerard Hehenkamp Marnix Jansen Venneboer Toon van Oudheusden
Jeugd	Chris Geurink Koos Kuiper Hans Kietselaer
Bulletin	Tom Jacobs, voorzitter Henk Breuker Ruud Wink Bart-Jaap Pull ter Gunne Theo Soontiëns
Kascontrole	Harrie Mathijssen Wim Frommé
Tail Twisters	Theo Kamps Chris Geurink
Public Relations	Ruud Wink
Milieu officer	Hans Bruyn
Interservice	Toon van Oudheusden Wim Frommé
Sjoelbak	Jan Thijssen, voorzitter Henk Kets Rien ter Brugge Jan Loggers Aart van Silfhout Gerard Roelofsen
ICT officer	Henk Drost

Agenda 2003 / 2004

2003

20 augustus 2003	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets
3 september 2003	20.00 uur	Muziek, niet altijd een genoegen, door Arnoud Brok, bedrijfsarts-in-ruste, sportarts en muzikliefhebber en -kenner
4 september 2003		promotie voor kerstpakketten voor wereldwinkel bij Wink-groep
17 september 2003	18.00 uur	Tap Hap
27 september 2003		uitstapje naar Keulen met Dorsten
1 oktober 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
15 oktober 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
29 oktober 2003	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
5 november 2003	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting met afsluitend toets
19 november 2003	18.00 uur	Tap Hap
3 december 2003	20.00 uur	Joost Hagendoorn vertelt over zijn ontwikkelingswerk in Zuid Afrika
17 december 2003	18.00 uur	Tap Hap
31 december 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar

2004

7 januari 2004		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
10 januari 2004	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames. Borrel en buffet bij "Het Borghhuis"
21 januari 2004	18.00 uur	Tap Hap
4 februari 2004	20.00 uur	Peter Bob Peerenboom stelt zich voor
18 februari 2004	18.00 uur	Tap Hap
3 maart 2004	20.00 uur	Jan Kamsma, directeur CZ groep, maar vooral ook wijnkenner, laat ons genieten van wat wijn te bieden heeft
17 maart 2004	18.00 uur	Tap Hap
31 maart 2004	18.00 uur	Tap Hap met dames, vervalt
4 april 2004	20.00 uur	Concert Heilige Geest kerk
7 april 2004	20.00 uur	Joep Kuijsters, directeur ELA Medical, over wel en wee van de pacemaker
21 april 2004	18.00 uur	Tap Hap
5 mei 2004	20.00 uur	Discussieavond over o.a. fundraising
19 mei 2004	18.00 uur	Tap Hap
2 juni 2004	20.00 uur	Max Daniel, hoofdcommissaris van politie, verhaalt over wederwaardigheden in het Spijkerkwartier
16 juni 2004	18.00 uur	Tap Hap
30 juni 2004	19.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies